

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
BIURO MINISTRA
Al. Ujazdowskie 11
00-950 WARSZAWA Skr. Pocz. 33
Centrala tel. 52-12-888

Warszawa, dnia 21 listopada 2006 r.

BM-VI-0642-50/06

Sz. P.

Edward Miszczak

Dyrektor ds. programowych

Wiceprezes Zarządu TVN

ul. Wiertnicza 166

02 – 952 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektore,

Na podstawie art. 31 ustawy Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 z późn. zm.) wnoszę o wyemitowanie przez telewizję TVN następującego sprostowania nieprawdziwej informacji, która znalazła się w reportażu pt. „Pomrocność jasna” z dnia 15 listopada br. (program „Fakty” o godz. 19.00).

Informacja podana przez Redaktora Pawła Płuskę w materiale pt. „Pomrocność jasna” („Fakty, 15 listopada br., godz. 19.00), jakoby „(...) dotąd przepisów z 32 roku praktycznie nie używano, a przecież prezydentów różnie nazywali nawet politycy i nic” jest nieprawdziwa.

Zgodnie z polskim prawem „Kto publicznie znieważa Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej podlega karze pozbawienia wolności do lat 3” (art. 135 p. 2 k.k.). Przepis ten znajduje się w Rozdziale XVII Kodeksu Karnego, zatytułowanym „Przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej”. Innymi słowy czyn polegający na znieważeniu Głowy Państwa jest przestępstwem i to przestępstwem ściganym z urzędu. To oznacza, że organy ścigania są ustawowo zobligowane do prowadzenia postępowania w każdym przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie jego popełnienia. Tak było też w przypadku sprawy Huberta H., wielokrotnie karanego recydywisty, który w grudniu ubiegłego roku użył publicznie wulgarnych określeń pod adresem Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. A zatem postępowanie prowadzone przeciwko Hubertowi H. nie ma charakteru nadzwyczajnego i nie jest przypadkiem odosobnionym, czego usiłuje dowieść Redaktor Płuska. Przeciwnie, prokuratura w przeszłości wie-

lokrotnie podejmowała śledztwa związane ze znieważeniem Głowy Państwa. Jako przykład należy wskazać na szereg postępowań prowadzonych w związku z obrazą czci Prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego. Można tu wymienić następujące sprawy:

- śledztwo, które doprowadziło do skazania w 2001 roku Andrzeja Leppera. Andrzej Lepper został skazany na karę grzywny;
- w tym samym roku Prokuratura Rejonowa w Słupsku skierowała do sądu akt oskarżenia przeciwko Jerzemu I. Sąd Okręgowy w Słupsku zarządził poszukiwanie oskarżonego listem gończym, a w marcu tego roku wydał Europejski Nakaz Aresztowania w jego sprawie;
- za obrazę Głowy Państwa został też oskarżony i skazany Wojciech Cejrowski. Sąd wymierzył mu karę grzywny.

Prokuratura prowadziła liczne postępowania dotyczące zniewagi Głowy Państwa także w okresie, gdy funkcję Prezydenta RP pełnił Lech Wałęsa. Przykładem może być choćby sprawa Stanisława B., który w 1992 r. został skazany przez Sąd Okręgowy w Pińczowie na karę roku pozbawienia wolności.

Wskazane fakty pozwalają zatem na obalenie tezy pana Redaktora Pawła Płuski o rzekomo sporadycznym „używaniu” przez polski wymiar sprawiedliwości przepisu art. 135 p. 2 k.k.

Z powzięciem

Dyrektor
Biura Ministra
Marek Łuszczewicz